



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobkyně:

H. Č.,
bytem H., P.,
zastoupena advokátkou JUDr. Annou Horákovou,
se sídlem Žitná 47, Praha,

proti

žalovanému:

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze,
se sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha,

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

1) J. Č.,
bytem H., P.,
zastoupený advokátem JUDr. Janem Choděrou,
se sídlem Jugoslávská 12, Praha 2
2) A. H.,
bytem B., P.,
zastoupená obecným zmocněncem L. H.
bytem O., P.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2016, č. j. ZKI PR-O-91/799/2016-4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrálního pracoviště Benešov, ze dne 11. 8. 2016, č. j. OR-266/2016-201-55, kterým bylo rozhodnuto, že nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí se nevyhovuje a že v katastrálním operátu katastrálního území K. (v tomto katastrálním území se nachází všechny nemovité věci dále uváděné v tomto rozsudku) je a nadále bude pozemková parcela č. X evidována s výměrou 1 447 m², pozemková parcela č. X s výměrou 28 854 m², pozemková parcela č. X s výměrou 523 m², pozemková parcela č. X s výměrou 18 m² (dále společně též jen „předmětné pozemky“) a geometrické a polohové určení společné hranice pozemkové parcely č. X se stavební parcelou č. X a pozemkovou parcelou č. X (dále též jen „sporná hranice“) je a bude i nadále evidována podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací z roku 2012.
2. Žalobkyně v žalobě po stručné rekapitulaci dosavadního průběhu řízení uvádí, že je spolu se svým manželem, osobou zúčastněnou na řízení 1), spoluvlastníci pozemků p. č. X (původní výměra 1 547 m²), p. č. X (původní výměra 472 m²), p. č. X a p. č. X (původní výměra 29 615 m²). V roce 2012 proběhla v katastrálním území K. obnova katastrálního operátu, při níž byla dosavadní analogová katastrální mapa převedena na digitalizovanou mapu a zároveň byly souřadnice lomových bodů převedeny do souřadnicového systému jednotné trigonometrické sítě katastrální (dále též jen „S-JTSK“). Po obnově katastrálního operátu má pozemek p. č. X výměru 1 447 m² (rozdíl 100 m²), pozemek p. č. X byl rozdělen na pozemky p. č. X o výměře 523 m² a pozemek p. č. X o výměře 18 m² (rozdíl 69 m² oproti výměře původního pozemku) a pozemek p. č. X má výměru 28 854 m² (rozdíl 761 m²).
3. Žalobkyně nesouhlasí se změnou výměry pozemků ve svůj neprospěch, tím spíše jedná-li se o změny překračující maximální přípustné odchylky. Tato změna má zásadní dopad do jejího vlastnického práva, neboť to snižuje hodnotu pozemků. Žalobkyně nemůže být na svém právu krácena jen proto, že žalovaný při své činnosti postupuje podle nedokonalých pravidel. Nesouhlasí s vysvětlením žalovaného, že tyto zásadní změny výměr pozemků (bez současné změny jejich hranic) jsou způsobeny tím, že dříve byly velikosti pozemků v katastru nemovitostí vedeny chybně. Žalobkyně upozorňuje, že katastrální mapa je i po své digitalizaci nedokonalá a lomové body v ní zanesené nejsou určeny absolutně (pouze relativně, ve vztahu k jiným lomovým bodům); je tedy třeba provést podrobnější ověření, zda byla digitalizace provedena správně (např. prostřednictvím GPS). Žalobkyně nesouhlasí s tím, že má-li zájem na zpřesnění údajů zanesených v katastru nemovitostí, musí si na své náklady a v součinnosti s vlastníky sousedních pozemků obstarat geodetické zaměření pozemku.
4. Dále žalobkyně namítá, že – jak v řízení opakovaně upozorňovala – osoba, která zpracovávala nový operát – v místě trvale žije a jako taková nemohla postupovat nestranně.
5. Žalobkyně dále zpochybňuje správnost geometrického a polohového určení hranice pozemků p. č. X se stavební parcelou č. X a pozemkovou parcelou č. X. Její pozemek p. č.

X nebyl nikdy zaměřen, přesto byl vytvořen nový katastrální operát. Žalobkyně požadovala, aby žalovaný do katastru nemovitostí zapsal poznámku spornosti, ten to však neučinil.

6. Dále žalobkyně v žalobě obsáhle rekapituluje historii a současnost vlastnických vztahů k předmětným pozemkům, ale i k celé řadě pozemků jiných (které nebyly předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu). Jde o pozemky, které v minulosti patřily panu J. B., strýci žalobkyně, který v roce 1978 vlastnil v H. a okolí celkem 144 959 m² půdy. Své pozemky na přelomu 70. a 80. let minulého století dobrovolně dal k užívání místnímu JZD. Některé z těchto pozemků poté nabyla žalobkyně. Nyní – po digitalizaci provedené v rámci obnovy katastrálního operátu a poté, co některé pozemky nabyly jiné osoby – vlastní žalobkyně pouze 96 777 m²; chybí jí tedy 48 182 m². Žalobkyně zpochybňuje nabytí pozemků v někdejší vlastnictví pana B. jinými osobami a naznačuje, že došlo k celé řadě nezákonných zásahů do jeho práv a k dalším machinacím. Tato tvrzení (s ohledem na jejich formulaci je soud nemůže označit za námitky) však soud v plném rozsahu nerekapituloval, neboť nemají žádnou souvislost s předmětem řízení.
7. V té souvislosti však žalobkyně namítá, že žalovaný v řízení nepřihlédl k listinám, které vložila do správního spisu, aniž to zdůvodnil. Je to směnná smlouva ze dne 28. 9. 1981 uzavřená mezi panem B. a MNV v B. v zastoupení Československého státu; geometrický plán ze dne 8. 8. 1978 (jeho součástí je výkaz výměr podle evidence nemovitostí); mapový list č. 21-19, vztahující se k pozemkům p. č. X, p. č. st. X, p. č. st. X a p. č. st. X o celkové výměře 144 959 m² a notářský zápis ze dne 16. 10. 1981, jímž dal pan B. své pozemky (včetně své zahrady – pozemku p. č. X, nyní p. č. X a p. č. X) do užívání JZD v B.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nad jeho rámec uvádí, že podle § 2 písm. g) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), vyplývá výměra pozemku z jeho geometrického a polohového určení, což byly také aspekty, které – v souvislosti s přepracováním analogové katastrální mapy do digitální podoby – žalovaný v odvolacím řízení zkoumal. Provedením soutisku porovnal obě mapy a nezjistil žádné chyby v geometrickém a polohovém určení předmětných parcel, jakož ani v průběhu předmětné hranice, jejíž zobrazení odpovídá mezním odchylkám. Průběh hranice je také v souladu s kopií ohlašovacího listu ze dne 18. 5. 1928, č. j. Ncl 274/28/2, parcelního protokolu a knihovní vložkou č. 33 z pozemkové knihy, které svědčí o posledně provedené změně této hranice. Důvodem rozdílů ve výměrách pozemků ve vlastnictví žalobkyně bylo jejich chybné evidování již v operátu pozemkového katastru, nebo v katastrálním operátu před jeho digitalizací. Dosud evidované výměry totiž neodpovídaly geometrickému a polohovému určení pozemků, jak správní orgán I. stupně v řízení doložil kontrolním grafickým určením výměr parcel digitálním planimetrem na analogové mapě pozemkového katastru i na analogové mapě katastru nemovitostí (z období před digitalizací). Žalovaný shrnuje, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně pokládá za správné a jako takové je napadeným rozhodnutím potvrdil. Navrhuje zamítnutí žaloby.
9. Žalobkyně v průběhu řízení až do vydání tohoto rozsudku doručila soudu větší množství různých podání, která jsou součástí soudního spisu, a celou řadu písemností, jimiž navrhuje provést důkaz (s důkazními návrhy žalobkyně se soud vypořádal v bodě 24 tohoto rozsudku). Těmito podáními žalobkyně soudu nesdělila žádné pro věc podstatné okolnosti – vesměs v nich dále rozvíjí své spekulace o z jejího pohledu podezřelých převodech pozemků v obci H. a okolí a popisuje napjaté sousedské vztahy (přerůstající i v soudní

spory) mj. i s osobou zúčastněnou na řízení 2). Obsah těchto podání, která se netýkají předmětu tohoto řízení (jímž je otázka opravy chyby v katastrálním operátu týkající se pozemků uvedených v bodě 1 tohoto rozsudku), proto soud nerekapituloval. Totéž platí i pro několik podání osoby zúčastněné na řízení 1), která svými podáními podporuje žalobkyni.

10. Osoba zúčastněná na řízení 2) se k žalobě nevyjádřila.
11. Při jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
12. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 27. 5. 2016 podala žalobkyně návrh na opravu chyby v katastrálním operátu spočívající v chybné výměře pozemků p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X a v chybném geometrickém a polohovém určení hranice mezi pozemky p. č. X a p. č. st. X a p. č. X. V návrhu argumentovala obdobně jako v žalobě – mj. poukazovala na to, že po provedené digitalizaci je výměra jejích pozemků menší, že digitalizovaná mapa je nedokonalá a je namístě provést přesnější měření a že je třeba zapsat do katastru nemovitostí poznámku spornosti ke sporné hranici. K návrhu žalobkyně připojila mj. územní souhlas vydaný Městským úřadem B. dne 15. 10. 2012 s dělením pozemku p. č. X, z něhož se odděluje pozemek p. č. X; směnnou smlouvu uzavřenou dne 16. 6. 1931 mezi manžely K. a manžely B. a plánky k této smlouvě a směnnou smlouvu ze dne 28. 9. 1981 uzavřenou mezi panem J. B. a československým státem jednajícím MNV B.. Týmž podáním podal návrh ve věci opravy chyby v katastrálním operátu týkající se odlišných pozemků i pan J. Š., avšak správní orgán I. stupně usnesením ze dne 31. 5. 2016 vyloučil návrh týkající se opravy chyby ve vztahu k pozemkům žalobkyně do samostatného řízení.
13. Dne 16. 6. 2015 správní orgán I. stupně žalobkyni oznámil neprovedení opravy chyby v katastrálním operátu. Uvedl, že pozemek p. č. X [který měl vzniknout oddělením z pozemku p. č. X, srov. územní rozhodnutí vydané na žádost žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení 1)] není a nikdy nebyl v katastru nemovitostí evidován, a to proto, že žalobkyně sice předložila geometrický plán č. 196-92/2012, avšak nikdy nepodala listiny odůvodňující takové rozdělení pozemku p. č. X. Jelikož však všechny tyto okolnosti nastaly právě na objednávku žalobkyně, nelze předpokládat, že by jimi byla jakkoli dotčena na svých právech. Dále podotkl, že poznámku spornosti u předmětné sporné hranice nemůže vyznačit, neboť to je podmíněno zahájeným řízením u soudu; to však žalobkyně neprokázala. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že řízení o opravě chyb v katastru nemovitostí může iniciovat pouze vlastník (resp. jiný oprávněný z práv evidovaných v katastru nemovitostí), který u konkrétní parcely uvede, které údaje pokládá za chybné, a uvede údaje, které jsou podle jeho názoru správné. V té části návrhu, kde žalobkyně rozebírá historii majetku pana B., to však nelze dovodit. Správní orgán I. stupně tak k této části návrhu podává pouze vlastní komentář (nikoli oznámení o neprovedení opravy chyby v katastru nemovitostí). Žalobkyně podle správního orgánu I. stupně v zásadě považuje za správný stav ke směnné smlouvě z roku 1931, a navrhuje provedení příslušné opravy. V režimu opravy chyby v katastrálním operátu však nelze opravit chyby při vedení pozemkové knihy nebo evidence nemovitostí. Žádné takové chyby správní orgán I. stupně ostatně ani po prověření nezjistil. Správně byla do pozemkové knihy zapsána jak směnná smlouva ze dne 16. 6. 1931, tak směnná smlouva ze dne 28. 9. 1981 (k ní správní orgán I. stupně uvádí, že údaj 143 399 m², který žalobkyně mylně považuje za celkovou výměru všech pozemků ve vlastnictví pana B., ve skutečnosti označuje výměru

všech pozemků dotčených touto směnou). Dále správní orgán I. stupně vysvětlil další historické majetkové dispozice v obci H., které zpochybňovala.

14. Podáním ze dne 12. 7. 2016 žalobkyně správnímu orgánu I. stupně sdělila svůj nesouhlas s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu. Dne 11. 8. 2016 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jehož výrok je rekapitulován v bodě 1 tohoto rozsudku. V něm stručně shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že jeho účastníky jsou žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení 1) a 2). Katastrální operát pro katastrální území K. byl obnoven přepracováním souboru geodetických informací, nikoli novým mapováním; dosavadní analogová mapa byla pouze přepracována na digitalizovanou mapu, aniž by se hranice pozemků jakkoli měnily. Přitom se zjistilo (technickou stránku tohoto zjištění správní orgán I. stupně podrobně popsal), že výměra pozemků p. č. X a p. č. X byla evidována chybně, a to již v pozemkovém katastru. Postupným rozdělením pozemku p. č. X na pozemky p. č. X, p. č. X a p. č. X se tato chyba dále promítla i do jejich výměry. Pokud tedy správní orgán I. stupně při obnově katastrálního operátu zjistil chybu v evidované výměře, bylo jeho povinností ji opravit. Parcela je přitom určena svým geometrickým a polohovým určením (svými hranicemi), které se obnovou katastrálního operátu nezměnilo; pouhou změnou výměry tak nejsou dotčena práva k pozemku a ani vlastnické právo žalobkyně. Jde-li o spornou hranici, její současná podoba vychází zčásti z údajů pozemkového katastru (položka č. 1 ohlašovacího archu č. 1 z roku 1927) a z části ze záznamu podrobného měření změn provedeného dne 11. 5. 2001 na objednávku pana V. H. společností B. O tomto měření byla žalobkyně vyrozuměna; podle tehdejších předpisů to však ani nebylo nutné. Správní orgán I. stupně provedl soutisk katastrální mapy pozemkového katastru a digitalizované mapy a soutisk analogové mapy a digitalizované mapy a zjistil, že při obnově katastrálního operátu nedošlo k žádné změně sporné hranice. Správní orgán I. stupně uzavřel, že ve věci nezjistil žádnou chybu způsobenou zřejmým omylem, a proto nesouhlasu žalobkyně nevyhověl.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně dne 30. 8. 2016 odvolala. V odvolání – které je v podstatě shodné s žalobou a s návrhem na provedení opravy – odmítla závěr správního orgánu I. stupně, že výměra jejích pozemků byla evidována chybně, a že ke změně sporné hranice nedošlo. Podle žalobkyně zde evidentně došlo k pochybení na straně osoby, která obnovu katastrálního operátu provedla.
16. Dne 2. 11. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění stručně shrnul dosavadní průběh řízení a odvolací námitky a zdůraznil čistě evidenční funkci katastru nemovitostí, která mu neumožňuje autoritativně rozhodovat o právech a povinnostech. Změny v katastru nemovitostí mohou být provedeny pouze na návrh a jsou-li podloženy listinou, jež změnu dokládá. Chyba může být opravena jen v případě, že vznikla na základě zjevného omylu; pomocí tohoto institutu nelze odstranit chybu nejasnou či spornou. Dále žalovaný upozornil na to, že předmětem opravy mohou být pouze aktuálně platné údaje katastru, nikoli již neplatné historické údaje. Dále připomněl, že proti obnovenému katastrálnímu operátu podala žalobkyně námitky, které byly zamítnuty. K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že výměra pozemku je podle § 2 písm. g) katastrálního zákona vždy odvozená od jeho geometrického (tedy jeho tvarem a rozměrem) a polohového (tedy jeho polohou vzhledem k ostatním pozemkům) určení a je vždy zjištěna jen s takovou přesností, již umožňuje užitá metoda; jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku. Předmětné pozemky byly při obnově katastrálního operátu geometricky a polohově

určeny zobrazením v mapě pozemkového katastru a v mapě katastru nemovitostí. Z takto získaných souřadnic se vypočetly výměry jednotlivých parcel a byly porovnány s výměrami dosud evidovanými. Podle § 26 odst. 6 vyhlášky č. 26/2007 Sb., katastrální vyhláška, ve znění pozdějších předpisů, se ponechají dosavadní výměry, nepřekračují-li mezní odchylky podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky. Jelikož v případě předmětných pozemků odchylky překročeny byly, byly do katastru nemovitostí zaneseny nově vypočtené výměry. Tento výpočet pak žalovaný podrobně rozvedl a shrnul, že výměra pozemku p. č. X byla již v pozemkovém katastru určena chybně a tato chyba byla přenesena i do katastru nemovitostí. Chybně byl zaměřen i pozemek p. č. X oddělovaný z pozemku p. č. X (číslováno podle pozemkového katastru), čímž byla chybně vypočtena zbytková výměra tohoto pozemku; po dalším oddělování částí pozemku se tato chyba opakovala a promítla se i do výměry pozemků p. č. X, p. č. X a X, kde překračuje mezní odchylky, které by bylo možné opravit v režimu zpřesnění údajů vedených v katastru nemovitostí. Jde-li o spornou hranici, revidoval žalovaný závěr správního orgánu I. stupně, že některé lomové body byly převzaty ze záznamu podrobného měření změn z roku 2001; naopak všechny lomové body získal provedením vektorizace zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru (mezi bodem zjištěným záznamem podrobného měření změn a bodem zjištěným souřadnicemi systému jednotné trigonometrické sítě katastrální je rozdíl 26 cm; to by však beztak nepřekračovalo mezní odchylku). Údaje každé mapy jsou jen tak přesné, jak to daná mapa dovoluje. V souvislosti s digitalizací mapy nedošlo ke zvýšení její přesnosti, neboť současně neproběhlo nové mapování. Body převzaté z map pozemkového katastru a katastru nemovitostí mají kód kvality 8 (s chybou 1 metr až 2,83 metru); zpřesnění lze dosáhnout vypracováním geometrického plánu na náklady vlastníků, čímž lze dosáhnout zaměření bodů kvality 3 (s chybou maximálně 0,14 metru). Dále žalovaný uvedl, že jelikož jsou pozemky určeny svým geometrickým a polohovým určením, nelze – bez změny hranic – opravit výměru předmětných pozemků zpět na požadované hodnoty, o nichž se v průběhu obnovy katastrálního operátu zjistilo, že jsou chybné. Správnost původních výměr nijak nepotvrzuje ani znalecký posudek z roku 1993, z něhož je patrné, že zpracovatel výměru pozemků bez dalšího převzal z katastru nemovitostí. Jde-li o spornou hranici, žalobkyně neuvedla, v čem spatřuje chybu a jaký je podle ní její správný průběh. Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně správně vyhodnotil, že požadavkům žalobkyně v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nelze vyhovět, s čímž se žalovaný zcela ztotožnil.

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
18. Soud na úvod pokládá za potřebné připomenout, že předmětem řízení – tak, jak jej žalobkyně vymezila tím, že proti napadenému rozhodnutí brojila správní žalobou – je pouze přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí, resp. řízení, které jeho vydání předcházelo. Předmětem tohoto správního řízení byla oprava chyby v katastrálním operátu týkající se pozemků uvedených v bodě 1 tohoto rozsudku. Předmětem tohoto správního řízení naopak nebyl (a nemůže to tedy být předmětem ani tohoto soudního řízení správního) přezkum zákonnosti převodů celé řady různých jiných pozemků v obci H. a jejím okolí v minulých desetiletích, které žalobkyně v žalobě a navazujících podáních

označuje za podezřelé či dokonce nelegální, ani přezkum toho, jak jsou tyto pozemky v katastru nemovitostí nyní evidovány. Žalobkyně se domnívá, že byla od roku 1992, kdy zemřel její strýc pan B., opakovaně ošizena o pozemky (resp. o jejich části), které jí podle jejího přesvědčení měly náležet. K tomu se však soud nemůže nijak vyjádřit, ani žalobkyni v tomto směru jakkoli pomoci. Je tomu tak v první řadě proto, že předmětem řízení je (jak již bylo řečeno) pouze přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí, a to v rozsahu žalobkyní formulovaných žalobních bodů. Dále v tom soudu brání úzce vymezená role správního soudnictví, jejíž podstatou je ochrana veřejných subjektivních práv (§ 2 s. ř. s.). Hodlá-li se žalobkyně domáhat ochrany svých soukromých subjektivních práv, je třeba tak učinit v řízení před civilními soudy.

19. Žalobkyně namítá, že nesouhlasí se zmenšením výměry svých pozemků, neboť to snížilo jejich hodnotu. Přitom však – kromě obecného nesouhlasu s napadeným rozhodnutím – neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které považuje jeho výpočty, resp. z nich plynoucí závěry za mylné či dokonce nezákonné. Soud proto nemůže než odkázat na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, z nichž plyne, že při obnově katastrálního operátu se zjistilo, že výměra pozemků žalobkyně je evidována chybně a jakožto překračující maximální přípustné mezní odchylky bylo povinností správního orgánu I. stupně ji opravit. Geometrické a polohové určení předmětných pozemků se přitom nijak nezměnilo – její pozemky jsou stále stejně velké a stejně umístěné, pouze jejich původní (chybná) výměra byla v evidenci katastru nemovitostí nahrazena správnou, skutečností odpovídající výměrou. Fakticky se však její pozemky nijak nezmenšily, ani jejich skutečná hodnota neklesla. Do jejího vlastnického práva tedy zasaženo nebylo. Žalobkyně byla nepochybně po dlouhá léta v dobré víře, že výměry uvedené v katastru nemovitostí (a předtím v pozemkových knihách a evidenci nemovitostí) odpovídají skutečnosti. Tento mylný dojem byl však způsoben chybou, jejíž vznik žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil a při obnově katastrálního operátu ji odhalil a opravil. Skutečnost, že byl objektivně chybný údaj opraven, nelze v žádném případě považovat za zásah do práv žalobkyně (bylo-li někdy zasaženo do jejích práv, stalo se tak v momentě, kdy osoba provádějící záznam do pozemkové knihy pochybila zanesením nesprávné – větší – výměry pozemku p. č. X). Z vlastnického práva žalobkyně k těmto pozemkům však v žádném případě nelze dovodit právo na to, aby byla jejich chybná výměra evidována i nadále. I Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 As 14/2007 – 156, dovodil závěr, že vlastník parcely, jejíž výměra byla v katastru nemovitostí opravena uvedením do souladu se skutečným stavem (v posuzované věci se jednalo dokonce o více než 4 000 m²), nemůže proti této opravě úspěšně brojit argumentací, že původně vlastnil pozemek větší. Naopak je nesporně ve veřejném zájmu, aby údaje evidované ve veřejném seznamu byly správné, úplné a přesné (resp. natolik přesné, nakolik to možnosti a finanční dostupnost používané techniky umožňuje), jinak by jim stát nemohl přiznávat již zmíněnou presumpci správnosti. Námitka je nedůvodná.
20. Dále žalobkyně namítá, že sporná hranice mezi pozemky p. č. X se stavební parcelou č. X a pozemkovou parcelou č. X nebyla při tvorbě nového katastrálního operátu zaměřena. K tomu soud uvádí, že obnova katastrálního operátu v roce 2012 proběhla pouze přepracováním souboru geodetických informací, nikoli novým mapováním. Nedošlo tedy k ověřování údajů na mapách přímo v terénu, pouze se dosavadní analogová mapa (která představovala pouze zakreslení – obraz katastrálního území) převedla na mapu digitální (která představuje soubor digitálních údajů). Při tvorbě nového operátu tedy k žádnému zaměření hranic v katastrálním území K. nedošlo a průběh sporné hranice byl bez dalšího

převzat z dřívější analogové mapy (žalovaný v napadeném rozhodnutí upřesnil, že záznam podrobného měření změn z roku 2001 nebyl podkladem pro žádné lomové body, jak chybně uvedl správní orgán I. stupně). Námitka je nedůvodná.

21. Dále žalobkyně namítá, že požadovala, aby žalovaný do katastru nemovitostí zapsal poznámku spornosti, ten to však neučinil. K tomu soud uvádí, že již písemností ze dne 16. 6. 2015 správní orgán I. stupně sdělil, že poznámku spornosti do katastru nemovitostí může zapsat pouze v případě, že osoba, která se toho domáhá, prokáže, že své právo uplatnila u soudu. Tento postup je zcela v souladu s § 24 odst. 1 katastrálního zákona. Poznámka spornosti vyznačená v katastru nemovitostí totiž neslouží – jak se žalobkyně mylně domnívá – k tomu, aby bylo známo, že určitá osoba se stavem údajů zapsaných v katastru nemovitostí nesouhlasí, nýbrž k tomu, aby bylo známo, že se ve věci vede soudní řízení, v jehož důsledku může být údaj – jinak nadaný presumpcí správnosti – na základě výsledku soudního řízení změněn. Jelikož žalobkyně neprokázala, že by takové řízení probíhalo, správní orgán I. stupně nepochybil, pokud poznámku spornosti do katastru nemovitostí nezapsal. Námitka je nedůvodná.
22. Dále žalobkyně namítá, že – jak v řízení opakovaně upozorňovala – osoba, která zpracovávala nový operát – v místě trvale žije, a nemohla tedy při své činnosti postupovat nestranně. Soud má za to, že tato námitka nemá souvislost s předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Předmětem tohoto řízení totiž je otázka, zda v katastrálním operátu je či není chyba způsobená zjevným omylem, aniž by bylo rozhodné, kdo se jí dopustil. Své místo by tato námitka podjatosti měla v řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu, v němž ji ostatně žalobkyně uplatnila a žalovaný v rozhodnutí ze dne 28. 11. 2012, č. j. ZKI-O -154/1510/2012/Nov (je součástí správního spisu) k této námitce konstatoval, že samotná skutečnost, že má pracovník katastrálního úřadu bydliště v místě, kde se provádí obnova operátu, není důvodem, pro který by se nemohl na obnově katastrálního operátu svou činností podílet. Toto rozhodnutí pak bylo možné napadnout samostatnou žalobou, v níž mohla žalobkyně odpovídající námitku uplatnit. To ostatně žalobkyně učinila, její žaloba však byla podána opožděně (žaloba byla odmítnuta usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 1. 2015, č. j. 45 A 17/2013 – 34, a kasační stížnost, kterou žalobkyně proti tomuto usnesení podala, byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2015, č. j. 7 As 27/2015 – 38). Pro úplnost však soud dodává, že v daném případě – jak již bylo řečeno – proběhla obnova katastrálního operátu pouze přepracováním souboru geodetických informací, nikoli novým mapováním, přičemž možnost ovlivnění výsledků obnovy katastrálního operátu ve vlastní prospěch je v takovém případě minimální. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí na tento závěr správně poukázal, aniž by se touto námitkou dále zabýval. Soutisk analogové mapy katastru nemovitostí a digitální mapy obnoveného operátu přitom prokazuje, že v průběhu obnovy ke změně hranic pozemků nedošlo, proto podíl místní osoby na obnově operátu do práv žalobkyně zjevně nijak nezasáhl. Soud se s tímto závěrem ztotožnil. Námitka je nedůvodná.
23. Konečně žalobkyně namítá, že správní orgány nepřihlédly k jí předloženým listinám uvedeným v bodě 7 tohoto rozsudku. Soud k tomu uvádí, že správní orgán I. stupně ve sdělení ze dne 16. 6. 2015 ozřejmil, že předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemohou být chyby obsažené v pozemkových knihách nebo v evidenci nemovitostí, nebo chyby, na jejichž opravení nemá žalobkyně žádný právní zájem. Přesto však připojil obsáhlý komentář reagující na všechny dotazy a nejasnosti, které v návrhu na

opravu chyby žalobkyně zmínila. Tím podle přesvědčení soudu učinil maximum pro to, aby pokud možno rozptýlil její obavy z toho, že byla ošizena o své pozemky. Přitom (na str. 2 v posledním odstavci sdělení ze dne 16. 6. 2015) zmínil směnnou smlouvu ze dne 28. 9. 1981 a geometrický plán ze dne 8. 8. 1978, jehož součástí je výkaz výměr a notářský zápis ze dne 16. 10. 1981, tedy všechny listiny, jejichž zohlednění se žalobkyně domáhá. Jak však správní orgán I. stupně vysvětlil, tyto listiny nemají souvislost s předmětem řízení, neboť se netýkají aktuálního katastrálního operátu ani vlastnických práv žalobkyně. Soud tedy uzavírá, že správní orgán I. stupně potažmo žalovaný nepochybil, pokud se těmito listinami pro účely rozhodnutí ve věci nadále nezabývali. Námitka je nedůvodná.

24. I v tomto soudním řízení předložila žalobkyně soudu v rámci důkazních návrhů větší množství listin, které se vesměs týkají historie vlastnických vztahů k předmětným pozemkům. Soud po seznámení s jejich obsahem konstatuje, že většinu z nich žalobkyně předložila již v průběhu správního řízení a jako takové jsou součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a z jehož obsahu vycházel. Ostatní listiny, které žalobkyně předložila v soudním řízení a které soud pro nadbytečnost nerekapituluje, nemají žádnou souvislost s předmětem tohoto soudního řízení. Soud proto důkazy navržené žalobkyní neprovedl.
25. Protože soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu na základě § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Osobám zúčastněným na řízení mohou podle § 60 odst. 5 s. ř. s. vzniknout náklady řízení jen v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Jelikož soud v tomto soudním řízení správním osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele, rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2018

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu